

saab olema. See tuli kaa Jüril meele, nii et karjaste ammetist sõnakest ei lausunud. Aga nüüd tuli talle libe nõu kardseppaks hakkata. Ja seks oli tal kaa asja. Ta põhjendas oma soovil järgmiselt: „Kui ma linnas olin, siis juhtusin wahel ühe kardseppaga kokku, kes oma plekriistu mööda linna uulitsaid müütas. Sõbralikult klaasi õlle juures juttu ajades, tuli meie wahel seletamine ja mees ütles, et tema ammet see kõige auusam olla ja kui mina ehk tahta tema juure poissiks minna, siis muld olla muud midagi teha, kui eühakkul plekriistu mööda linna ja maad wälja pakkuda. Jah, niisuguse rändaja kardseppa õppijaks tahan hakkata, ei mitte linna meistri juure.“

Et küll wanemad sest ammetist suuremat head ei teadnud kiita, siiski andsid wiimaks järäle ja Jüril parem kui põli. „Mis mul nüüd wiiga, muud kui kõnnin mööda uulitsaid, riista wiru selgas, hiiman wahel sekka: ostke toopa, kastrulid, lõksusi, kohwikannusi! ostke! ostke!“

Jüri oli nüüd kardseppa ammetil. Rahju aga, et talwel külm liiga tegi ellitud emapojuselele ja suil päike nii palawaste paistis. Pealegi kuumaks soendud plekriistad teda suil otsekohetahisid äratappa ja talwel wahelst käsi nahka pidi jätma, kui kogematta niiske sõrmega kangeft

külmetand plekki külge puutus. Juba oli tal libe nõu, oma nüüdse meistriaga Jumalaga jätta, kui tal naljakas juhtumine siindis, mis ta enese meelest aga sugugi naljaks ei arwand. Nagu ta oma hulkumise juures oli õppinud siin ja seal tilgakest wõtma, nii siindis tal see läbi Tuifulase trahteris kena äpardus. Pitkalise hulkumisest wäsiind oli ta siin ennast pubkamiseks pingi peale maha lastnud, kui üks lahti läks ja üks teine tema suurene poissi jõmm sisse astus, keda ta ju poole päewa enese kannul leidnud olewad. Üksna sõbralikult oli wõeras pois Jüri juure istunud ja mõistis nii kawalaoste teiseaga juttu ajada, et igaüks pidi arwama, naad mõlemad olla ammetiwennad, pealegi, et keegi kõrtis tuas ei olind, kui sisse astusid. Wiimaks lastis wõeras pois pool huuti anda, pakkus Jürile kaa. See ninatark wõttis liigutud siidamega wastu, nimetas heldet andjat wennaks ja wõttis nii mitu kord wastu, nii mitu kord pakkuti. Aga Jüri nii kange joomaajaga ey olind õppinud. Peagi läksid filmad kirjaks, pea jäi raskeks, küll katsus une wastu panna, naeratas weel mõni kord rumal kombel ja wiimaks tõukas peaga wastu lauda ja oligi raskes unes. Kui kaua ta seal tukkunud, ei teadnud ta sugugi arwata, kui keegi teda üles äratas ja tema käest napsi, õlle tasumist